

In 2007 vertrok het echtpaar Nelly en Henk Welling met hun drie kinderen naar Suriname. Twee jaar zetten zij hun capaciteiten in voor de minderbedeelden. Onderstaand interview geeft inzicht in de keuze vooraf, het regelen van praktische zaken en de missie zelf.

‘De kans van ons leven’

‘Ik kreeg het geloof met de paplepel ingegoten’, vertelt Nelly (43). ‘Het katholieke geloof heeft altijd een rol in mijn leven gespeeld. Zo was ik bijvoorbeeld betrokken bij een jongerenkoor.’ In 1997 studeerde zij af als arts en ging werken bij de trombosedienst. Zij leerde haar Henk kennen. Henk (52) is de middelste uit een gezin van vijf kinderen. Ook in zijn gezin speelde het geloof een grote rol. ‘Behalve pastoor, dirigent en organist heb ik zowat alle vrijwilligersfuncties bij mij in de parochie wel eens vervuld. Nu werk ik als permanent diaken in de r.-k. kerk en zet ik mij voltijds in voor de kerk.’ Tezamen kregen Nelly en Henk drie kinderen Edward (17), David (16) en Mirjam (13).

Op missie gaan: een groot avontuur

Het echtpaar Welling besloot om hun capaciteiten in te zetten voor mensen in een derdewereldland. ‘Met de jaren begon bij mij het verlangen te groeien om mij in te zetten voor de minderbedeelden en letterlijk over grenzen heen te gaan’, vertelt Henk. ‘Op een dag kwam ik thuis en zei tegen Nelly dat wij op missie moesten gaan. In het begin sputterde mijn vrouw wat tegen door te zeggen dat de kinderen naar school moesten en wij niet zomaar weg konden.’ Toen realiseerde Nelly zich dat Afrikaanse kinderen ook naar school gaan en was het besluit gemaakt.

Henk: ‘De r.-k. organisatie Fidesco kwam op ons pad en bood ons de kans om als gezin twee jaar als missionaris aan de slag te gaan. We kenden op dat moment niet veel andere organisaties die gezinnen tezamen uitsturen. Daarbij speelde ons geloof een rol bij de keuze en konden wij ons vinden in de spiritualiteit van Fidesco.’ ‘Toch was het voor ons wel spannend’, vervolgt Nelly. ‘Je weet nooit hoe de kinderen het in een ander land doen; stikken ze bijvoorbeeld van de heimwee. Niets was minder waar. Ze hebben zich goed aangepast en vonden het reuze leuk om daar nieuwe vriendjes te maken.’

Goede match

Met enthousiaste stem vertelt Nelly verder: ‘We vonden het geen probleem dat we niet zelf ons missieland konden uitkiezen. Je weet vooraf toch niet waar het beter of slechter voor jezelf is. We vertrouwden de organisatie dat zij een goede match voor ons konden maken.’ Het gezin moest vooraf van alles regelen om twee jaar weg te kunnen. Bijvoorbeeld de aanvraag van het visum, het uitschrijven uit de Gemeentelijke Basisadministratie, een goede registratie van de Algemene Nabestaandenwet en zelf het AOW en de pensioenpremie doorbetalen (of niet). Omdat familie Welling op 1 april vertrok, liepen zij een kwartaal kinderbijslag mis. ‘Dat was best ongunstig achteraf. We hadden beter op 2 april kunnen vertrekken’. Gelukkig trof het gezin wel iemand aan die hun huis exact voor twee jaar wilde huren.

Altijd optimistisch

Het Fatima Oord is een bejaardenhuis waar steeds meer mensen komen die eigenlijk verpleegzorg nodig hebben. Henk had als taak daar het management te leiden. Het is bijzonder moeilijk om in Suriname een betaalbare, goede en betrouwbare directeur te vinden. In het Fatima Oord wonen 80 “seniorenburgers” zoals daar bejaarden worden

genoemd. Henk: 'Ik moest wennen aan de mentaliteit van de personeelsleden. Door allerhande omstandigheden kwamen de zusters weleens een dag niet werken. Soms heb je het geluk dat zij je dit telefonisch melden maar soms hebben zij ook geen beltegoed en hoor je niets. De volgende dag vertellen zij je dan dat hun huisje was ondergelopen en dat zij dat eerst moesten schoonmaken. Maar ze vertellen dat dan op zo'n stralende manier! De mensen blijven blij en optimistisch in alle omstandigheden, maar kennen ook een gebrek aan eigen initiatief.' Henk was een week op Fatima Oord toen een zuster hem doodleuk meldde dat het water op was. Zij wist heel goed dat zij de brandweer moest bellen maar nee, het was de verantwoording van de directeur om dat te doen.

Foto 1: Henk voor Fatima-Oord

Foto 2: Henk spreekt een seniorenburger

Medische duizendpoot

Nelly werkte bij de Medische Zending, een medische organisatie die de mensen uit het binnenland helpt. Behalve huisarts, was zij ook verloskundige, consultatiebureau-arts, tandarts en medewerkster spoedeisende hulp. Daarvoor ging zij om de week, een midweek naar Brownsweg, midden in de binnenlanden van Suriname. 'Het raakte mij enorm dat de mensen in kleine, golfplaten huisjes wonen. Tijdens mijn huisbezoeken kwam ik van alles tegen. Zo lagen zieke mensen in vuile omstandigheden onder de brandende zon maar met zo'n "smile" op hun gezicht. Aan het einde van de missie ergerde ik mij wel een beetje. De mensen hadden de middelen om hun gezondheid te verbeteren maar ze deden dat niet. Gewoon omdat ze het niet goed organiseerden of geen zin hadden. Het blijft dan een uitdaging om de mensen daarop te wijzen.'

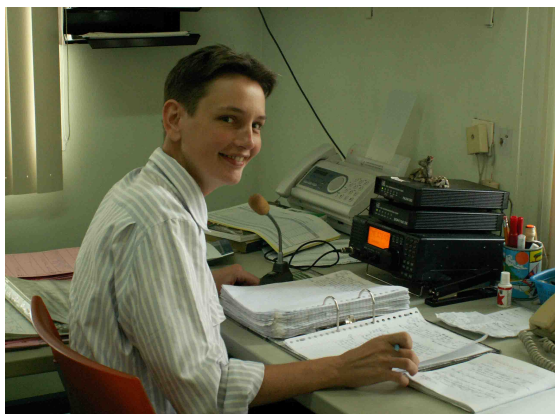

Foto3: Nelly gebruikt de ziekenhuisradio

Foto 4: Nelly tussen collega's

Twee jaar feest

De kinderen ervoeren de missie als twee jaar feest. 'Zij hebben het echt naar hun zin gehad' aldus Henk. De kinderen bezochten in Paramaribo een katholieke, Surinaamse basisschool. Daar konden zij vrij goed meekomen. Om 13.00 uur was de school uit en haalde Henk hen op. Als hij klaar was, gingen zij naar huis en anders gingen de kinderen mee naar Fatima Oord. Edward, de oudste, maakte dan een praatje met de bewoners. 'De mensen vonden dat geweldig', roept Henk enthousiast uit. 'Ze waren van sommigen half de kleinkinderen.' Wel moesten de kinderen na schooltijd nog hun Nederlandse huiswerk maken. 'We hadden van de Nederlandse basisschool 25 kg aan schoolboeken meegekregen. De kinderen hebben in twee jaar tijd vijf verschillende leerjaren van de basisschool doorlopen. Nelly controleerde hun huiswerk. Onder het huis hingen hangmatten. Daarin hebben de kinderen ook menig uurtje doorgebracht.

Foto 5: Kinderen in schooluniform

Foto 6: Gezin Welling

Geweldige kans

Nelly: 'Wij vonden dit de kans van ons leven. Het heeft ons, als gezin, dichter bij elkaar maar zeer zeker ook bij God gebracht. Wij kunnen zo'n missie echt aanbevelen.'